vzájomne sa prenikajú bez toho, aby boli rozdelené. Z toho vyplýva ich rovnosť a spoluvečnosť. Ide o vzájomný vzťah dávania a prijímania, ktorý nazývame láska. Perichoresis je Boží tanec lásky. Žiaľ, neraz kvôli nášmu egoizmu a hriešnosti narúšame rytmus Božej lásky. Ježiš Kristus svojím vtelením, ohlasovaním, smrťou a zmŕtvychvstaním nás znova učí kroky tohto Božieho tanca. Mohli by sme povedať, že nás zapája, aby sme sa stali súčasťou božskej perichoresis, tzn. radostnej oslavy z návratu márnotratných synov a dcér do domu trojjediného Boha.

EUCHARISTIA NEPRIPÚŠŤA REDUKCIE A MANIPULÁCIE

Reálna prítomnosť Ježiša Krista v Eucharistii je stredobodom života Cirkvi. Eucharistia buduje Cirkev, je vrcholom všetkých sviatostí, je základným dôvodom existencie sviatosti kňazstva. Slávnosť Najsvätejšieho Tela a Krvi predstavuje všetky tieto pravdy.

Stolovanie ako ponuka Božej spásy

V mentalite východného človeka je stolovanie viac než len prijatie pokrmu. Je znakom pokoja, dôvery, priateľstva medzi spolustolujúcimi. Evanjeliá predstavujú Ježiša ako spolustoluje s hriešnikmi a ľuďmi, ktorými spoločnosť pohŕdala. Skutočnosť, že Ježiš s nimi sadá za jeden stôl, je znamením, že aj im je ponúknutá Božia spása, Božie požehnanie a odpustenie. Posledná večera je však výnimočná. Na rozdiel od iných stolovaní Ježiš sadá za stôl iba v úzkom kruhu svojich učeníkov. Táto večera tvorí hlbokú jednotu s jeho obetou na kríži. Iba uprostred tohto stolovania berie na seba úlohu sluhu: „Ježiš vo vedomí, že mu Otec dal do rúk všetko a že od Boha vyšiel a k Bohu odchádza, vstal od stola, zobliekol si odev, vzal plátennú zásteru a prepásal sa. Potom nalial vody do umývadla a začal umývať učeníkom nohy a utierať zásterou, ktorou bol prepásaný“ (Jn 13,3-5). Posledná večera je výnimočná predovšetkým založením jedinečnej Kristovej prítomnosti pod spôsobmi chleba a vína.

Naplnenie Veľkej Noci

Ježiš ustanovil Eucharistiu v atmosfére Veľkej Noci židovského národa. Slávila sa jedinú noc v roku a predstavovala vrchol celého roka. Židovská večera v sebe zahŕňa dva rozmery. 1. Je ohliadnutím sa do minulosti. Izraelský národ si pripomínal, ako ich príbytky označené krvou baránka boli kedysi zachránené Božím zásahom pred záhubou a ako ich Boh zázračne vyviedol z otroctva na slobodu. 2. Je pohľadom do budúcnosti. Vyslobodenie z egyptského otroctva je predobrazom definitívnej slobody. Je očakávaním definitívneho vykúpenia. Počas noci slávenia veľkonočnej večere príde Mesiáš. Tieto dva rozmery nachádzajú svoje naplnenie v Ježišovej Poslednej večeri. Jeho osoba je totiž naplnením proroctiev, prisľúbení a očakávaní. Je naplnením definitívneho vykúpenia. Na druhej strane evanjelisti podčiarkujú eschatologický rozmer ustanovenia Eucharistie: „Veľmi som túžil jesť s vami tohoto veľkonočného baránka skôr, ako budem trpieť. Lebo hovorím vám: Už ho nebudem jesť, kým sa nenaplní v Božom kráľovstve. Vzal kalich, vzdával vďaky a povedal: "Vezmite ho a rozdeľte si ho medzi sebou. Lebo hovorím vám: Odteraz už nebudem piť z plodu viniča, kým nepríde Božie kráľovstvo“ (Lk 22,15-18).

Účasť na Ježišovom osude

Podľa starobylej židovskej mentality jedenie počas stolovania zjednocuje spolusediacich navzájom medzi sebou. Vytvorenie jednoty počas stolovanie je naznačené lámaním chleba. Keď otec rodiny počas jedla prednášal požehnanie nad chlebom, všetci stolujúci sa s ním zjednocujú odpoveďou „amen.“ Potom láme chlieb a dáva každému prítomnému. Význam tohoto úkonu je jasný. Každý, kto je z tohoto chleba, prijíma aj požehnanie vyslovené nad chlebom. Spoločné jedenie zjednocuje stolujúcich medzi sebou. Podobne to platí pre slová požehnania nad kalichom, ktorý sa následne dával všetkým prítomným. Každý, kto pije z tohoto kalicha, prijíma požehnanie vyslovené nad kalichom. Keď teda Ježiš vyslovil slová nad chlebom a nad vínom, ktoré sú jeho telom a krvou, ktorá sa obetuje za všetkých, tým odovzdáva učeníkom podiel na svojom vlastnom osude. Dáva nám podiel na vlastnej vykupiteľskej smrti. Eucharistia nás uschopňuje mať podiel na Ježišovej vykupiteľskej smrti. Eucharistia nás zjednocuje navzájom medzi sebou.